

Det vil komme an paa de væksende Konjunkturer, og man har jo ikke en Gang Sikkerhed for, at man det ene Aar kommer til at betale nogenlunde som det andet, da der skal defurteres i temmelig betydeligt Omfang paa Grund af ledige Værligheder. Der kan selvfølgelig godt tvistes om, hvorvidt den nu bestaaende Bestatningsform er heldig eller ikke heldig, og der har jo ogsaa rejst sig Stemmer for at søge den ændret. Her har navnlig gjort sig det Hensyn gældende, at da man i København, modsat i Købstæderne og paa Landet, har fastslaaet saavel Grundstat som Indkomststat, kan der være nogen Grund til at gøre begge Grundlag noget mere flydende, saaledes at man er i Stand til at rokke ved dem begge to, og det er en Tanke, der fortjener Overvejelse. Jeg mener, at det i det hele er et Forhold, som ganske sikkert fortjener Overvejelse, men jeg maa tillade mig at sige, hvad min Hovedindbending er — jeg kan ikke aldeles overse Forholdene — og det er den overordentlige Forrykning af Værdiforholdene, som vil følge af denne ny Stat, den betænkelige Stilling for dem, der have Gjendomme, som de have købt under den Forudsætning, at de ejede nogenlunde den Kapital, de have sat i den, og den særlige Fare, der vilde opstaa over for Prioritetsforholdene, hvilket den ærede Forslagsstiller ikke synes at have set paa. Der er jo ikke Spørgsmaal om, at hvis en Lov som denne gennemføres, som vil ramme Næringskvartererne her i Byen ganske overordentlig haardt og imod alle Forudsætninger, idet Gjendommene ere købte og bortlejede under den Forudsætning og i den Tro, at de havde en fast Skat, vil den maasse bidrage til at sprede Næringen rundt omkring og i ethvert Tilfælde gøre den uholdbar der, hvor den nu sidder, og dette er for en By som København, meget betænkeligt. Det er derfor et Forhold, som har Krav paa den allernøjeste Undersøgelse. Udfaldet bliver i Virkeligheden det, hvis man gennemfører den ærede Forslagsstillers Lovforslag, at man, naar man ser hen til Djæbliffet, som det er, stænker en hel Del Gjendomsbestidere noget meget betydeligt, en ikke ringe Gave, og berøver en stor Del andre Gjendomsbestidere, navnlig i Byens bedst besøgte og dyreste Kvartaler, meget betydelige Værdier. Dette kan ikke undgaaes, for saa vidt Forrentningen jo maa siges at repræsentere Kapitalen. Det er betænkeligt, og derfor siger jeg, at vilde man gaa til Forandringer, maatte man ganske sikkert, som den ærede Forslagsstiller antydede, gaa forsigtig frem og ikke ombælte det bestaaende med et Slag, saaledes som det forekommer

mig, at man gør ved dette Lovforslag. — Den ærede Forslagsstiller bestæftede sig med Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Udelser, her er Tale om, eller en Del af dem kunde gaa over paa Lejerne. Jeg tror ikke, at den ærede Forslagsstiller eller i det hele taget nogen er i Stand til forud at sige noget som helst sikkert om den Ting. Det kommer jo ganske an paa, hvorledes Forholdene forme sig. Ere Konjunkturerne nedadgaende, kan Ejeren komme til at betale det hele, under heldige Konjunkturer kan han maasse stryge det hele af sig og lægge det over paa Lejerne. I den Henseende er det aldeles ligegyldigt, om man lægger Afgiften paa som en Grundafgift, eller hvorledes man vil lægge den. Hvilken den nemlig paa Ejendommen, vil det være ganske tilfældigt, om Ejeren kommer til at bære den selv, eller om han kan lade en Del gaa over paa Lejerne. Derfor tror jeg ikke, man skal fordybe sig for meget i det Forhold; saa maatte Sagen ordnes paa en helt anden Maade. — Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa Forslagets enkelte Bestemmelser. Jeg skal kun sige, at naar den ærede Forslagsstiller har givet Brandvæsenet en egen Stilling i Lovforslagets § 1, er det fuldkommen rigtig og nødvendigt efter de nugældende Bestemmelser. Alle andre Byrder har den ærede Forslagsstiller jo slaaet sammen, men hvorledes man i det enkelte vil udforme Bestemmelserne, bliver jo et andet Spørgsmaal, men det forekommer mig ikke, det har Interesse nu at gaa nærmere ind derpaa. Som sagt, Princippet, som ligger til Grund for Lovforslaget, finder jeg i og for sig tvivlsomt, om der end godt kan være Tale om Ændringer i det nuværende. Særlig vil jeg meget fraraade, at man uden den allernøjeste Undersøgelse og Overvejelse og uden at have Oplysninger, der virkelig kunde tilfredsstille, virkelig kunde oplyse og godtgøre, hvad dette betyder, gaar til en Lov af denne Bestaenhed. Vil man forhandle om det, ja det er en ganske anden Ting, det kan man meget godt gøre, men at der skulde komme noget ud af et Forslag, naar der kræves noget saa vidtgaende som her, maa jeg dog tillade mig at betvivle.

Min: Det er ikke min Hensigt at komme dybere ind paa det foreliggende Forslag og navnlig ikke at opholde mig ved de enkelte Bestemmelser i de enkelte Paragraffer, og jeg finder meget mindre Anledning til at gøre det efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra den meget ærede Minister. Der er imidlertid en Bemærkning, jeg finder mig foranlediget til at fremkomme med og stille